

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg er sådan set lidt overrasket over hr. Frank Aaens lidt hårde kritik af forslaget og intentionerne i forslaget.

I svaret kom det klart frem, at man ville reservere pengene til kontrol, og vil det sige – hører jeg rigtigt – at ministeren dermed har flertal for sit forslag? Vil Enhedslisten ikke stemme for det, eller vil man godt stemme for det, fordi det er et lille skridt i den rigtige retning? Men det stemmer så ikke med det princip, man havde før, om, at man ikke vil stemme for en lille forbedring med hensyn til at få reduceret pesticidforbruget en lille smule. Så nu er der lidt tåge her i salen. Jeg håber, hr. Frank Aaen kan klare det.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Vi stemmer for alle skridt, der går i den rigtige retning, og jeg er sikker på, at vi også ender med at stemme for dette lovforslag, men vi har nogle ønsker til det, som vi vil arbejde for under udvalgsbehandlingen, og i givet fald vil vi selv stille dem som ændringsforslag. I modsætning til, hvad der måske nogle gange er normalt blandt forligspartier her på Christiansborg, forbeholder vi os den ret. Vi ønsker ikke at lade os binde, og vi synes heller ikke, at andre partier skal lade sig binde af mærkelige aftaler uden for denne sal. Jeg synes, det er en god ting, at man også er i stand til at debattere åbent herinde. Vi regner med, at vi kan stemme for forslaget til sidst, men vi vil også arbejde for nogle ændringer i det.

Hvad angår V's og K's forskellige ændringsforslag, skal jeg bare sige, at vi har det altså sådan, at hvis vi skal støtte små skridt, skal de gå i den rigtige retning. Hvis et lille skridt samtidig indbefatter f.eks. noget, der kan minde om en accept af fortsat anvendelse af pesticider i landbruget, er vi imod, for så går det ikke i den rigtige retning.

Ole Donner (DF):

Det lovforslag, vi behandler her i dag, er, som der står, udmøntning af en aftale mellem SF, regeringen og Enhedslisten, og det har vi i Dansk Folkeparti ikke noget imod. Vi synes, det er fint, at der er nogle, der kan fremsætte forslag sammen, men jeg vil, ligesom andre ordførere har været inde på, sige, at vi synes også, der er temmelig mange bemyndigelser i dette lovfor-

slag. Vi vil foreslå, at de bliver reduceret til én bemyndigelse til ministeren, nemlig at ministeren bliver bemyndiget til ikke at gennemføre dette lovforslag. Så var det overstået, for selv om teksten »lov om støtte til forureningsstruede vandvindvinger« lyder umiddelbart uskyl- dig, er det efter Dansk Folkepartis mening noget, vi absolut ikke bør vedtage her i Folketinget.

Man erkender nu, at man har indført så høje grønne afgifter på rent vand, på snavset vand osv., at det faktisk er blevet for dyrt for forbrugere. Hvad gør man så? Man foreslår, at man giver dem lidt tilbage i tilskud. Man skulle lade være at være så emsig med at lukke brønde rundt omkring, hvor folk egentlig er godt tilfredse med deres vandværks eller med deres egne borer, og lade være at true dem med alverdens ulykker, hvis de ikke nedlægger deres brønde.

Det, der foreslås her i forslaget, er også dobbelttopgaver, idet der er nogle af de opgaver, der foreslås her, som i forvejen klares af både amter og kommuner. Vi er altså ikke meget for at ned-sætte en hel masse råd og bestyrelser, bare for at der er nogle, der skal arbejde med at sidde og tale om disse ting. Vi mener, at man i kommuner, amter og andre steder arbejder meget med det her, man forsker, man undersøger, og man er forpligtet til at levere vand til borgerne.

Vi er helt trygge ved situationen, som den er i øjeblikket, og derfor kan vi ikke støtte lovforslaget.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg skal starte med at sige tak til de ordførere, der støtter lovforslagets intention og vil være med til at støtte det ved tredjebehandlingen. Det gør, at dette i lighed med andre forslag, regeringen fremsætter på miljøområdet, vil kunne vedtages til sidst. Jeg skal gerne med det samme sige, at selv om de partier, der står bag forslaget, tilsammen udgør et flertal, tror jeg, at alle partierne er meget lydhøre, hvis der skulle komme forslag til forbedringer og ændringer undervejs. Dem vil regeringen i hvert fald meget gerne give tilsagn om at medvirke til, så vi får en så bred løsning som muligt.

Det er imidlertid svært at anerkende det synspunkt, som jeg tror hr. Hans Christian Schmidt gjorde sig til talsmand for, nemlig at man, alene fordi nogle andre er for, er imod et forslag. For regeringen er det nok så afgørende, hvad indholdet er af et lovforslag, og ikke, hvem